

[Peter Larsen.]

fortsættelse af vort ændringsforslag foreslået, at indtægterne af disse afgifter kan bruges til nedsættelse af kontingentet og på den måde få en afbødende økonomisk virkning.

Med hensyn til spørgsmålet om den frivillige dagpengeordning har vi stillet forslag om, at man nok skal have mulighed for at få det samme beløb udbetalt i dagpenge som efter regeringsforslaget, men at de, der ønsker at tegne en sådan forsikring, selv skal betale den.

I dag betaler man tre fjerdedele af udgiften, og det skal man også gøre efter regeringsforslaget. Under hensyn til den stærke stigning i udgifterne, som ordningen kan fremkalde, og for at undgå, at dagpengeydelsen, som er fastsat til højst 21 kr. for forsørgere, skal give anledning til misbrug, har vi imidlertid fra mit partis side ment, at der må indføres en bestemmelse om, at medlemmerne selv bærer hele udgiften. I penge er det jo ikke store beløb, det drejer sig om. Det er beregnet, at statens udgifter på dette område i øjeblikket udgør ca. 1 mill. kr., og der er altså ikke tale om nogen sensationel ændring i økonomisk henseende. Vi anser det imidlertid for en værdifuld nydannelse, at medlemmerne selv skal finansiere ordningen.

Hvad angår den obligatoriske sygelønsordning, ønsker vi ikke at foreslå større obligatoriske dagpengebeløb end dem, parterne på arbejdsmarkedet selv har aftalt. Vi finder fra venstres side ikke, at man kan gribe ind i de indgåede aftaler på dette område og pålægge parterne at betale 50 pct. mere end hidtil, som det er foreslået i regeringsforslaget. Men da vi ikke har ønsket at stille disse medborgere ringere end foreslået, har vi gennem vore ændringsforslag åbnet mulighed for, at de ved siden af den obligatoriske sygelønsordning kan tegne frivillige dagpengebeløb, således at de når op på samme økonomiske dækning, som regeringsforslaget tilsigter. Vi har dog foreslået en forskel på dette område i forhold til den frivillige dagpengeforsikring; sygelønsordningen omfatter jo udelukkende de befolkningsgrupper, der betegnes som lønarbejdere, derfor har visse sociale hensyn spillet ind i vor vurdering af problemet, og vi har foreslået, at staten betaler 10 pct. af de ud-

gifter, som er forbundet med gennemførelsen af sygelønsordningen.

Med hensyn til det store spørgsmål om reduktionen af sygekassernes refusion fra staten foreslår vi, at refusionen nedsættes fra $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{6}$. Hvis vi skal undgå en væsentlig stigning i statens udgifter til sygekasserne fremover — ikke mindst som følge af at sygekasserne nu på mangfoldige områder giver betydeligt højere ydelser end før og derfor også vil få højere refusioner fra staten — hvis der altså skal bevares en vis økonomisk balance, mener vi, det er rimeligt med en nedsættelse fra $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{6}$. Vi har foreslået det også ud fra den betragtning, at den nye lov ganske givet vil føre flere medlemmer ind i A-afdelingerne. Vi ophæver jo formuegrænsen i forbindelse med fastlæggelsen af sygekassegrænsen, og det vil nok tilføre de almindelige sygekasser en større gruppe af medlemmer, og samme virkning vil jo ophævelsen af alders- og helbredsbetingelserne få. Vi finder altså, at der er en vis rimelig grund til at gennemføre den reduktion, der her er tale om.

Endelig vil jeg pege på, at der, siden socialreformen blev gennemført i 1933, på mangfoldige områder er indført foranstaltninger, som tager sigte på at forebygge sygdomme og behandle sygdomme. Jeg nævnte ved første behandling 6-7 store grupper af forebyggende foranstaltninger og sagde, at når de er gennemført, kan man efter vor opfattelse i den egentlige sygekasselovgivning godt lade medlemmerne betale et større beløb selv. Jeg vil gerne i denne forbindelse nævne, at det forslag, som vi har stillet om skattelettelser, også må ses i relation til det her fremførte. Der er altså ikke tale om de store beløb, som man fra anden side har ment. Den reduktion af refusionen, vi har foreslået, vil i forhold til den refusion, der ydes efter den nugældende lov, betyde en nedsættelse på 19 mill. kr. og i forhold til regeringsforslaget ca. det dobbelte eller måske lidt mere.

Men hvilken virkning vil så denne reduktion af statens udgifter til de almindelige sygekassemedlemmer få? Kort og godt: at kontingentet i gennemsnit vil stige med 8 kr. om året for medlemmerne af de almindelige sygekasser. Samtidig foreslår vi imidlertid en deling af A-gruppen, således at den